

N:o 155.

Af herr **G. Andersson** i Himmelsby, om nedsättning i anslaget till indelta arméns och Vermlands fältjägarecorps' vapenöfningar m. m.

Att de hvarje år återkommande så kallade regementsmötena med indelta armén och Vermlands fältjägarecorps icke äro så nödvändiga, att de utan fara för dessa armécorpsers krigsduglighet kunde ett eller annat år inställas, det torde man kunna våga antaga, ty då de personer, som å dessa möten öfvas, förut erhållit en fullständig rekrytutbildning, så synes det något egendomligt att, om de sedan tjena soldater i 25 eller 30 år, de likväl skola behöfva att bevista ett öfningsmöte hvarje år, och att en sådan åsigt hyses, icke allenast af den största delen af landets civila befolkning, utan delas äfven af flere af arméns befäl samt den största delen af manskapet, derom blifver man i tillfälle att taga kännedom, om man inlåter sig i samtal med dem om denna sak. Och att det under nuvarande förhållande, då idkare af nästan alla våra näringar samt den öfriga delen af landets arbetande befolkning lider betryck, samt statskassans inkomster icke utan ökade skatter längre räcka till att bestrida de sig hvarje år ökande utgifterna, torde det vara på sin plats, att folkrepresentanterna söka att på de områden, de anse sig kunna, utan att dermed hämma landets utveckling eller förorsaka rubbningar i statsmaskineriets jemte gång, göra de besparingar, som utan någon olägenhet kunna åstadkommas. Det är af denna anledning jag vågar vördsamt föreslå, att Riksdagen måtte nedsätta det å fjerde hufvudtiteln af Kongl. Maj:ts för år 1889 äskade anslag för indelta arméns och Vermlands fältjägarecorps' vapenöfningar från 1,322,300 kronor till 800,000 kronor. Och torde detta utan svårighet kunna låta sig göra, om de ofvan nämnda

regementsmötena för 1889 inställas, och för hvilka kostnaderna enligt uppgift från intendentsdepartementet för 1887 uppgingo till omkring 440,000 kronor, om man äfven tager i betraktande att vid 1886 års slut reservationen å detta anslag uppgick till 302,190 kronor 20 öre, och torde denna reservation icke under förlidet år särdeles minskats. Jag tillåter mig därför vördsamt föreslå:

- 1:o att Riksdagen nedsätter det ofvan nämnda anslaget från 1,322,300 kronor till 800,000 kronor;
- 2:o att Riksdagen måtte besluta en skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran, det han täcktes taga i öfvervägande, om icke dessa möten äfven för framtiden kunde ett eller annat år inställas.

Stockholm den 28 januari 1888.

Gustaf Andersson.

I förestående motion instämna:

Oscar Larsson.

C. J. Jakobson.

A. E. Petersson.

J. Ericsson.
